

Stiekem liefkoos ik

Julien Vangansbeke

1.

Een slapende voet schudt me
Wakker tegen je toegewijde
Rug. Ik strek mijn armen
Uit tot achter de horizon.

Zomerzot geef ik gehoor
Aan de oproep van een merel.
Vertederd zweef ik boven
Alle gelijk van de wereld.

2.

God zal de eerste aardworm
Zijn die zich volvreet met
Mijn verleden. Hij moet
Nog geboren worden maar

Ik voel hem bewegen in elke
Stap die ik zet. Telkens
Als ik ademhaal zit hij me
Hardvochtig op de hielen.

3.

Deins niet terug voor de
Grijns van je spiegelbeeld
Sla het stuk op goed geluk.
Geloof in een ander. Een

Zwerfkat of een muskusrat.
Vermink je tot bloesems toe.
Smeek niet om hulp. Verkiez
Elk gemis boven wat is.

4.

Oogsttijd. Sinds ik meer
Lentes tel dan rotte appels
In de boomgaard loop ik
Blootsvoets door distels.

Geen woord verspert me de
Weg. Dankbaar aan de aarde
Volgt alles wat ik vermijd
Me op de voet van gelijkheid.

5.

Blijf kalm. Dwing je oren
Je ogen je voor te liegen.
Verlustig je in de waan
Van je dagelijkse brood.

Onthou de kruimels onder
Tafel. Vergeet wat je weet.
Eens verzoent een zucht je
Monddood met stof en as.

6.

Zolang ik babbelziek ben
Ben ik onschatbaar gezond.
Een straathond die blaft
Tegen alles wat verroert.

Zelfs als ik stik stamel ik
Mijn mond zwart op wit
voorbij. Wie mij toelacht
Geef ik een zielig pootje.

7.

De eerste dode die ik zag
Was gladgeschoren. Hierna-
Maals dooraderd lag hij
Te staren naar de zoldering.

Het vroom. Een kast kraakte
Oorverdovend de stilte stuk.
Mijn moeder begreep niet
Waarom ik geen tranen liet.

8.

De waard tapt de zon in een
Bierglas. Mijn gehemelte sust
Me in slaap. Wat ik denk
Vervreemdt me van wie ik ben.

Bekende gezichten glijden
Voorbij het raam. Het laat me
Koud. Stiekem liefkoos ik een
Dode vlieg op de vensterbank.